

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

zo 7. decembra 2022 *

„Hospodárska a menová politika – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami – Článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 – Potreba priameho dohľadu ECB nad menej významnou úverovou inštitúciou – Žiadosť príslušného vnútroštátneho orgánu – Článok 68 ods. 5 nariadenia (EÚ) č. 468/2014 – Rozhodnutie ECB klasifikujúce PNB Banka ako významný subjekt podliehajúci jej priamemu prudenciálnemu dohľadu – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita – Právo na obhajobu – Prístup k správnejmu spisu – Správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 – Článok 106 rokovacieho poriadku – Neodôvodnená žiadosť o nariadenie pojednávania“

Vo veci T-301/19,

PNB Banka AS, so sídlom v Rige (Lotyšsko), v zastúpení: O. Behrends, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej centrálnej banke (ECB), v zastúpení: C. Hernández Saseto, F. Bonnard a D. Segoin, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

na poradiach v zložení: predseda komory S. Gervasoni (spravodajca), sudcovia L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo a J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na písomnú časť konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Žalobkyňa, PNB Banka AS, vo svojej žalobe založenej na článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušenie rozhodnutia Európskej centrálnej banky (ECB), oznámeného listom z 1. marca 2019, klasifikovať ju ako významný subjekt podliehajúci jej priamemu prudenciálnemu dohľadu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

I. Právny rámec

- 2 Článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63), stanovuje: „Pokiaľ ide o [menej významné] úverové inštitúcie... a v rámci vymedzenom v odseku 7 [uvedeného článku] ak je to nevyhnutné na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu, ECB môže kedykoľvek z vlastnej iniciatívy po konzultácii s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi alebo na žiadosť príslušného vnútroštátneho orgánu rozhodnúť o tom, že sama priamo uplatní všetky príslušné právomoci vo vzťahu k jednej alebo viacerým [menej významným] úverovým inštitúciám..., a to aj v prípade, keď sa finančná pomoc požadovala alebo získala nepriamo z [Európskeho nástroja finančnej stability (ENFS)] alebo [Európskeho mechanizmu pre stabilitu (ESM)]“.
- 3 Článok 67 nariadenia ECB (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1), nazvaný „Kritériá pre rozhodnutie ECB podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia [č. 1024/2013]“, vo svojom odseku 2 vymenúva rôzne faktory, na ktoré musí ECB okrem iného prihliadnúť pred prijatím rozhodnutia priamo vykonávať dohľad najmä nad menej významným dohliadaným subjektom.
- 4 Článok 68 nariadenia č. 468/2014, nazvaný „Postup pri príprave rozhodnutia ECB podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia [č. 1024/2013] na žiadosť PVO“, stanovuje:

....

3. K žiadosti PVO sa pripojí správa obsahujúca priebeh doterajšieho dohľadu a rizikový profil príslušného menej významného dohliadaného subjektu alebo menej významnej dohliadanej skupiny.

...

5. Ak ECB rozhodne, že priamy dohľad ECB nad menej významným dohliadaným subjektom alebo menej významnou dohliadanou skupinou je potrebný na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu, prijme rozhodnutie ECB v súlade s hlavou 2 [časti IV uvedeného nariadenia].“

II. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 5 Žalobkyňa bola ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia menej významnou úverovou inštitúciou v zmysle článku 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013 (ďalej len „menej významná úverová inštitúcia“) so sídlom v Lotyšsku Z tohto dôvodu podliehala priamemu prudenciálnemu dohľadu, ktorý vykonávala Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Komisia pre finančné a kapitálové trhy, Lotyšsko, ďalej len „KFKT“).
- 6 CR bol ku dňu podania žaloby hlavným akcionárom žalobkyne.
- 7 Dňa 25. augusta 2017 žalobkyňa, ako aj CR a iní členovia jeho rodiny, ktorí boli akcionármi žalobkyne, podľa žalobkyne „oznámili“ Lotyšskej republike spor týkajúci sa ochrany ich investícií. Odvolali sa na neodôvodnenosť a neprimeranosť prudenciálnych požiadaviek, ktoré pre žalobkyňu stanovila KFKT.
- 8 Podľa žalobkyne v priebehu augusta 2017 podal CR na orgánoch Spojeného kráľovstva sťažnosť týkajúcu sa skutkov korupcie, ktorých sa mal dopustiť A, guvernér v Latvias Banka (Centrálne banka Lotyšska). Oznámené skutky korupcie spočívali v pokusoch A získať vďaka svojmu vplyvu na KFKT úplatky od CR.
- 9 V priebehu septembra 2017 bola žalobkyňa klasifikovaná ako „menej významná inštitúcia v kríze“ v zmysle rámca pre spoluprácu pri krízovom riadení pre menej významné subjekty, čo malo za následok, že nad žalobkyňou vykonávala osobitný dohľad skupina pre krízové riadenie zložená z KFKT a ECB.
- 10 Dňa 16. novembra 2017 KFKT požiadala ECB, aby prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou. Táto žiadosť sa zakladala predovšetkým na troch skutočnostiach: po prvé, na výsledkoch kontroly na mieste, ktorú vykonala KFKT a ich vplyve na náležitú úroveň vlastných zdrojov žalobkyne, po druhé, na pretrvávajúcom porušovaní limitu veľkej majetkovej angažovanosti, ktorého odstránenie by mohlo mať ďalší negatívny dopad na náležitú úroveň vlastných zdrojov, a po tretie, na oznámení sporu o ochrane investícií žalobkyňou a jej hlavným akcionárom.
- 11 ECB po preskúmaní žiadosti uvedenej v bode 10 vyššie na rokovaní Rady pre dohľad 28. novembra 2017 túto žiadosť zamietla.
- 12 Dňa 12. decembra 2017 žalobkyňa, ako aj CR a iní členovia jeho rodiny, ktorí boli akcionármi žalobkyne, začali proti Lotyšskej republike rozhodcovské konanie na Medzinárodnom stredisku pre riešenie investičných sporov (ICSID) na základe zmluvy o podpore a ochrane investícií medzi Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska a Lotyšskou republikou z 24. januára 1994 (ďalej len „rozhodcovské konanie“). Tvrdili, že od konca roku 2015 bola žalobkyňa objektom prehnaného a svojvoľného dohľadu zo strany KFKT, ktorý sa prejavoval v zvyšovaní predpísaných vlastných zdrojov a v obmedzeniach činností. Uvádžali, že tento prehnaný a svojvoľný prudenciálny dohľad bol dôsledkom vplyvu, ktorý mal A nad KFKT s cieľom získať úplatok od žalobkyne a od CR.
- 13 Podľa žalobkyne v priebehu decembra 2017 oznámil CR lotyšským orgánom skutky korupcie uvedené v bode 8 vyššie.

- 14 Dňa 17. februára 2018 bol A zatknutý po tom, čo proti nemu 15. februára 2018 začal prípravné trestné vyšetrovanie Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (Úrad prevencie a boja proti korupcii, Lotyšsko, ďalej len „KNAB“). Predmetom tohto vyšetrovania boli obvinenia z korupcie v súvislosti s postupom vo veci dohľadu proti inej lotyšskej banke než je žalobkyňa. Rozhodnutím z 19. februára 2018, v čase prepustenia A na slobodu, mu KNAB uložil viacero ochranných opatrení, vrátane zákazu vykonávať funkciu guvernéra Centrálnej banky Lotyšska.
- 15 Dňa 28. júna 2018 bol A obvinený prokurátorkou, ktorá viedla vyšetrovanie uvedené v bode 14 vyššie. Uznesenie o vznesení obvinenia, doplnené 24. mája 2019, obsahovalo tri body obvinenia. Prvý bod obvinenia sa týkal prijatia ponuky úplatku urobenej predsedom dozornej rady inej lotyšskej banky než je žalobkyňa a prijatia samotného úplatku v roku 2010, za čo A poskytoval poradenstvo, aby umožnil tejto banke vyhnúť sa dohľadu KFKT a zdržal sa účasti na schôdzach KFKT, na ktorých sa riešili otázky týkajúce sa dohľadu nad uvedenou bankou. Druhý bod obvinenia sa týkal jednak prijatia ponuky úplatku urobenej podpredsedom správnej rady tej istej banky po 23. auguste 2012 protihodnotou za poradenstvo, ktoré A poskytoval s cieľom dosiahnuť zrušenie obmedzenia činností, ktoré nariadila KFKT a zabrániť ďalším obmedzeniam, a jednak prijatia úhrady polovice tohto úplatku obvineným A. Tretí bod obvinenia sa týkal legalizácie príjmov z trestnej činnosti, ktorá mala zakryť pôvod, prevody a vlastníctvo finančných prostriedkov vyplatených obvinenému A a zodpovedajúcich úplatku, na ktorý sa vzťahuje druhý bod obvinenia.
- 16 V listoch z 5. júla a 12. septembra 2018 žalobkyňa a CR oznámili predsedníčke Rady pre dohľad ECB, že prebiehalo vyšetrovanie skutkov korupcie uvedených v bode 8 vyššie. Uviedli, že A po svojom zatknutí vo februári 2018 urobil voči nim verejné nepriateľské a mylné vyhlásenia, keď tvrdil, že CR nadobudol žalobkyňu podvodom. Domnievali sa, že prudenciálne požiadavky KFKT voči žalobkyňi boli prehnané a diskriminačné. Žiadali od ECB, aby zasiahla tým, že vykoná vyšetrovanie a prijme vhodné opatrenia, ako sú napríklad vhodné zmeny zamestnancov poverených dohľadom nad žalobkyňou. Pri tejto príležitosti napísali: „Jednou zo základných myšlienok v pozadí [jednotného mechanizmu dohľadu (JMD)] bolo, že objektívnejší a nestrannejší dohľad môže zabezpečovať skôr ECB než miestne orgány dohľadu. [Žalobkyňa] a [CR] sa tešia na spoluprácu s ECB na tento účel“ (list z 5. júla 2018, strana 13).
- 17 Dňa 30. septembra 2018 ICSID vydalo predbežné opatrenia odporúčajúce Lotyšskej republike, aby neprijala opatrenia na odobratie povolenia žalobkyne s odkazom na údajný nesúlad s jednou z požiadaviek stanovených právnymi predpismi, na ktoré sa vzťahovala lehota stanovená v rozhodnutí KFKT z 27. februára 2018 (ďalej len „odporúčanie ICSID“).
- 18 Dňa 8. októbra 2018 predsedníčka Rady pre dohľad ECB oznámila žalobkyňi a CR v odpovedi na ich listy z 5. júla a 12. septembra 2018, že ECB v rámci svojej úlohy kontroly fungovania JMD súhlasí so stanoviskom KFKT, podľa ktorého si situácia žalobkyne z pohľadu vlastného imania vyžadovala osobitný dohľad. Uviedla, že žalobkyňi boli opakovane predlžované lehoty na prijatie opatrení v oblasti vlastného imania a že napriek pretrvávaniu problémov tejto povahy KFKT neprijala voči žalobkyňi iné prísne opatrenia dohľadu okrem žiadostí o zvýšenie vlastného imania, vymáhacie opatrenia a vytvorenie dodatočných rezerv. Domnievala sa, že žalobkyňa už niekoľko rokov porušovala limit veľkej majetkovej angažovanosti voči tretej osobe a že lehota na nápravu jej bola opakovane predlžovaná. Podľa jej názoru nič nenaznačovalo, že opatrenia dohľadu uložené žalobkyňi boli prehnané alebo neprimerané. Na záver oznámila, že pri výkone svojej kontrolnej úlohy má v úmysle venovať osobitnú pozornosť opatreniam prijatým žalobkyňou na nápravu porušení prudenciálnych požiadaviek.

- 19 Dňa 21. decembra 2018 KFKT znovu požiadala ECB, aby prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou. Pripomenula svoju predchádzajúcu žiadosť zo 16. novembra 2017 a spomenula odporúčanie ICSID. Uviedla, že pred rozhodnutím ICSID o predbežných opatreniach môže uplynúť niekoľko mesiacov, čo znamenalo, že KFKT bude počas neurčitého obdobia zabránené plniť jej úlohy dohľadu. Podľa KFKT by prevzatie priameho dohľadu zo strany ECB zabránilo žalobkyni využívať údajný konflikt záujmov ako argument proti činnostiam dohľadu a umožnilo ukončiť situáciu, v ktorej banka sústavne nerešpektuje svoje povinnosti a v ktorej regulačný orgán nemôže prijať vhodné opatrenia umožňujúce ukončiť tieto konania. KFKT sa domnievala, že informácie, ktoré už ECB mala k dispozícii, uľahčovali prenesenie úloh dohľadu. Spresnila, že jej rozhodnutie z 27. februára 2018 nebolo vykonané, čo znamená, že situácia žalobkyne bola stále v rozpore s požiadavkami na vlastné imanie a limitmi veľkej majetkovej angažovanosti, a že v blízkej budúcnosti sa neočakávalo žiadne trvalé a spoľahlivé riešenie. Spomenula, že od začatia rozhodcovského konania reakcia žalobkyne na takmer všetky činnosti dohľadu nepreukazovala ochotu úspešne spolupracovať. Uviedla, že podľa žalobkyne bola každá žiadosť KFKT predmetom rozhodcovského sporu a predstavovala ďalší dôkaz svojvoľného prístupu. Dodala, že CR potvrdil, že vykoná jej žiadosti, teda zvýšenie vlastných zdrojov žalobkyne, iba vtedy, ak budú tieto žiadosti overené nezávislou treťou osobou. Na záver uviedla, že nemala možnosť vykonávať nad žalobkyňou dohľad na vysokej úrovni.
- 20 Dňa 11. februára 2019 ECB oznámila žalobkyni na účely podania pripomienok návrh rozhodnutia, v zmysle ktorého mala priamy dohľad nad ňou prevziať ECB.
- 21 Dňa 22. februára 2019 žalobkyňa odpovedala, že odmieta tvrdenie, že neukázala svoju ochotu úspešne spolupracovať. Uviedla, že naopak až dovtedy ani KFKT, ani ECB vhodným spôsobom neodpovedali na jej viaceré pokusy, ako aj pokusy jej akcionárov o konštruktívnu spoluprácu, najmä pokiaľ ide o skutky korupcie, o ktorých ECB vedela. Žalobkyňa na záver uviedla, že nesúhlasí s uvedeným návrhom rozhodnutia.
- 22 Rozsudkom z 26. februára 2019, Rimševičs a ECB/Lotyško (C-202/18 a C-238/18, EU:C:2019:139), Súdny dvor zrušil rozhodnutie KNAB z 19. februára 2018 v rozsahu, v akom zakazovalo A vykonávať funkciu guvernéra Centrálnej banky Lotyšska. Súdny dvor sa domnieval, že Lotyšská republika nepreukázala, že uvoľnenie A z jeho funkcie guvernéra Centrálnej banky Lotyšska sa zakladalo na existencii dostatočných nepriamych dôkazov toho, že sa dopustil závažného pochybenia v zmysle článku 14.2 druhého odseku štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a ECB.
- 23 Dňa 1. marca 2019 tajomník Rady guvernérov ECB oznámil žalobkyni napadnuté rozhodnutie prijaté na základe návrhu Rady pre dohľad založeného na článku 26 ods. 8 nariadenia č. 1024/2013 podľa ustanovení článku 6 ods. 5 písm. b) tohto nariadenia v spojení s článkom 39 ods. 5 nariadenia č. 468/2014.
- 24 Tajomník Rady guvernérov uviedol, že ECB ako príslušný orgán zodpovedá za priamy dohľad nad žalobkyňou. Spresnil, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 a časťou IV nariadenia č. 468/2014. Dodal, že žalobkyňa bude zahrnutá do zoznamu subjektov podliehajúcich jej priamemu dohľadu, ktorý ECB zverejňuje a aktualizuje v súlade s článkom 49 ods. 1 nariadenia č. 468/2014.
- 25 Pokiaľ ide o skutkový stav, na ktorom sa zakladalo napadnuté rozhodnutie (časť 1 tohto rozhodnutia), tajomník Rady guvernérov uviedol, že žalobkyňa nespĺňa kritériá stanovené v článku 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013 a je preto v súčasnosti klasifikovaná ako menej významný

subjekt, nad ktorým vykonáva priamy dohľad KFKT. Uvedený tajomník pripomenul zloženie akcionárov žalobkyne, ako aj štruktúru skupiny. Spomenul začatie rozhodcovského konania, ako aj odporúčanie ICSID. Spomenul tiež etapy správneho konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu.

- 26 Pokiaľ ide o posúdenie skutkového stavu (časť 2 napadnutého rozhodnutia), tajomník Rady guvernérov uviedol, že ECB sa domnievala, že prevzatie priameho dohľadu nad žalobkyňou je nevyhnutné na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu. Tento záver sa zakladal na nasledujúcich úvahách. KFKT vo svojej žiadosti zdôraznila, že od začatia rozhodcovského konania reakcia žalobkyne na takmer všetky činnosti dohľadu naďalej nepreukazovala žiadnu ochotu úspešne spolupracovať. Samotná KFKT sa domnievala, že vôbec nie je schopná vykonávať nad žalobkyňou dohľad na vysokej úrovni podľa noriem Únie a JMD. Podľa názoru KFKT bolo prevzatie dohľadu zo strany ECB najvhodnejšou možnosťou na zabezpečenie náležitého dohľadu nad žalobkyňou. Tajomník Rady guvernérov dospel k záveru, že podľa ECB je prevzatie priameho dohľadu nevyhnutné v zmysle článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. Spresnil, že na tento záver nemali vplyv pripomienky žalobkyne v správnom konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, keďže žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenie alebo informáciu, ktorú by už ECB nezohľadnila.
- 27 Tajomník Rady guvernérov napokon spresnil, že je možné podať opravný prostriedok na administratívny revízny výbor ECB a súdnu žalobu na Súdny dvor Európskej únie.
- 28 Napadnuté rozhodnutie nadobudlo účinnosť 4. apríla 2019.
- 29 Listom z 18. apríla 2019 ECB oznámila žalobkyňi v reakcii na žiadosť, ktorú jej žalobkyňa zaslala 27. novembra 2018, zoznam dokumentov týkajúcich sa dohľadu, ktoré mala v držbe. Spresnila, že právo na prístup k spisu v správnom konaní sa nevzťahuje na dôverné informácie a že zoznam preto obsahuje v prípade každého dokumentu klasifikáciu, podľa toho, či je tento dokument prístupný alebo dôverný.
- 30 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. mája 2019 žalobkyňa, CR a CT podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

III. Skutočnosti po podaní žaloby

- 31 ECB dospela 15. augusta 2019 k záveru, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1). V ten istý deň Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) rozhodla neprijať voči žalobkyňi program riešenia krízových situácií v zmysle článku 18 ods. 1 tohto nariadenia.
- 32 Dňa 22. augusta 2019 KFKT podala na Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Obvodný súd Vidzeme mesta Riga, Lotyšsko) návrh na vyhlásenie platobnej neschopnosti žalobkyne.

- 33 Dňa 12. septembra 2019 Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Obvodný súd Vidzeme mesta Riga) vyhlásil žalobkyňu za platobne neschopnú. Tento súd vymenoval správcu konkurznej podstaty povereného konkurzným konaním (ďalej len „správca konkurznej podstaty“) a previedol na neho všetky právomoci žalobkyne a jej správnej rady. Súd zamietol žiadosť správnej rady žalobkyne, aby jej bolo zachované právo zastupovať žalobkyňu v konaní o opravnom prostriedku proti posúdeniu ECB z 15. augusta 2019, v ktorom sa konštatovalo, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, proti rozhodnutiu Jednotnej rady z toho istého dňa neprijíť voči žalobkyňi program riešenia krízových situácií a proti rozhodnutiu KFKT podať návrh na začatie konkurzného konania. Tento súd dodal, že to nevyklučuje možnosť správnej rady žalobkyne podať správcovi konkurznej podstaty samostatnú žiadosť týkajúcu sa práv na zastupovanie pri osobitných úlohách.
- 34 Dňa 12. septembra 2019 KFKT požiadala ECB aj o to, aby odobrala povolenie žalobkyne.
- 35 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 25. októbra 2019 (vec T-732/19) žalobkyňa a ďalší akcionári alebo potenciálni akcionári žalobkyne navrhli zrušenie rozhodnutia Jednotnej rady z 15. augusta 2019 neprijíť vo vzťahu k žalobkyňi program riešenia krízových situácií.
- 36 Dňa 21. decembra 2019 prestal A zastávať funkciu guvernéra Centrálnej banky Lotyšska.
- 37 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 29. januára 2020 (vec T-50/20) žalobkyňa navrhla zrušenie rozhodnutia ECB z 19. novembra 2019 zamietajúceho nariadiť správcovi konkurznej podstaty, aby poskytol advokátovi splnomocnenému správnou radou žalobkyne prístup do jej priestorov, k informáciám, ktoré má v držbe, ako aj k jej zamestnancom a jej prostriedkom.
- 38 Dňa 17. februára 2020 ECB odobrala povolenie žalobkyne. Toto odobratie nadobudlo účinnosť nasledujúci deň.
- 39 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. apríla 2020 (vec T-230/20) žalobkyňa podala žalobu proti tomuto rozhodnutiu.

IV. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 40 Dňa 31. júla 2019 ECB podala vyjadrenie k žalobe do kancelárie Všeobecného súdu.
- 41 Dňa 28. apríla 2020 predseda štvrtej komory rozhodol podľa článku 69 písm. d) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o prerušení konania až do vyhlásenia rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci T-50/20. Uznesením z 12. marca 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141), Všeobecný súd vydal svoje rozhodnutie v tejto veci a konanie v prejednávanej veci k tomuto dňu pokračovalo.
- 42 Dňa 27. apríla 2021 a potom 28. júna 2021 žalobkyňa, CR a CT požiadali o prerušenie konania až do rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C-321/21 P týkajúcej sa odvolania podaného proti uzneseniu z 12. marca 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141). Dňa 20. mája 2021 a potom 6. augusta 2021 predseda štvrtej komory po vypočutí ECB rozhodol, že konanie nepreruší.

- 43 Listom z 8. júla 2021 zástupca žalujúcej strany informoval Všeobecný súd o tom, že už nezastupuje CR a CT. Uznesením z 21. decembra 2021 Všeobecný súd (štvrtá komora) na základe článku 131 ods. 2 rokovacieho poriadku rozhodol, že konanie o prejednávanej žalobe zastavuje v rozsahu, v akom ju podali CR a CT.
- 44 Lehota na podanie repliky bola naposledy stanovená na 30. september 2021. Žalobkyňa v stanovenej lehote repliku nepodala.
- 45 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - uložil ECB povinnosť nahradiť trovy konania.
- 46 ECB navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
  - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

V. Právny stav

A. O existencii plnomocenstva zástupcu, ktorý podal žalobu v mene žalobkyne

- 47 Podľa článku 51 ods. 3 rokovacieho poriadku advokáti musia v prípade, že účastníkom konania, ktorého zastupujú, je právnická osoba podľa súkromného práva, uložiť v kancelárii plnomocenstvo udelené touto osobou.
- 48 Plnomocenstvo udelené predsedom správnej rady žalobkyne 5. marca 2019 sa nachádza v spise (príloha A.2).
- 49 Žalobkyňa tvrdí, že správca konkurznej podstaty odmietol povoliť advokátovi, ktorého ustanovila na svoje zastupovanie, prístup k jej dokumentom, do jej priestorov, k jej zamestnancom a jej prostriedkom. Vo svojej odpovedi z 13. marca 2020 na otázku Všeobecného súdu žalobkyňa predložila list správcu konkurznej podstaty zo 16. septembra 2019, v ktorom sa uvádzalo, že jej advokát mal, po prvé „predložiť správcovi [konkurznej podstaty] písomnú správu o stave plnenia dohody [o poskytovaní právnych služieb] podrobne uvádzajúcu pokyny, ktoré dostal od [žalobkyne], úlohy, ktoré [advokát] vykonal a či skutočne prebiehajú práce“, po druhé, „informovať správcu [konkurznej podstaty] o platbách...“, po tretie, zdržať sa akejkoľvek činnosti v mene [žalobkyne] bez predchádzajúcej konzultácie so správcom [konkurznej podstaty], a predovšetkým prestať poskytovať platené služby [žalobkyni]“.
- 50 Napriek uvedenému listu správcu konkurznej podstaty zo 16. septembra 2019, z dokumentov nachádzajúcich sa v spise nevyplýva, a žalobkyňa, ani ECB ani netvrdia, že správca konkurznej podstaty odvolal plnomocenstvo udelené predsedom správnej rady žalobkyne 5. marca 2019. V uvedenom liste sa nespomína takéto odvolanie, aj keď sa v ňom uvádza, že advokát určený predsedom správnej rady sa má zdržať akejkoľvek činnosti v mene žalobkyne bez predchádzajúcej konzultácie so správcom konkurznej podstaty.

- 51 Všeobecný súd preto konštatuje, že žalobkyňa predložila plnomocenstvo, ktoré oprávňuje jej advokáta podať žalobu v súlade s článkom 51 ods. 3 rokovacieho poriadku.

B. O návrhoch na prerušenie konania podaných 27. apríla 2021 a potom 28. júna 2021

- 52 Dňa 27. apríla 2021 a potom 28. júna 2021 žalobkyňa požiadala o prerušenie konania. Na podporu svojich návrhov na prerušenie tvrdila, že potrebuje prístup do svojich priestorov, k svojim záznamom a finančným prostriedkom a že správca konkurznej podstaty nespolupracuje, aby zabezpečil jej skutočné zastupovanie napriek rozsudku z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerčbanka a i. (C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923).
- 53 Aj keď Všeobecný súd nie je povinný vysvetliť dôvody, pre ktoré rozhodne o prerušení alebo neprerušení konania podľa článku 69 písm. c) alebo d) rokovacieho poriadku, výnimočne považuje za vhodné uviesť nasledujúce.
- 54 Rozhodnutie prerušiť alebo neprerušiť konanie na základe článku 69 písm. c) alebo d) rokovacieho poriadku patrí do diskrečnej právomoci Všeobecného súdu (pozri v tomto zmysle uznesenia z 20. októbra 2011, DTL/ÚHVT, C-67/11 P, neuvyverejnené, EU:C:2011:683, body 32 a 33; z 15. októbra 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-554/11 P, neuvyverejnené, EU:C:2012:629, bod 37, a zo 17. januára 2018, Josel/EUIPO, C-536/17 P, neuvyverejnené, EU:C:2018:14, bod 5).
- 55 V tomto prípade bolo 28. apríla 2020 konanie prerušené až do vyhlásenia rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci T-50/20, v ktorej žalobkyňa navrhovala zrušenie rozhodnutia ECB z 19. novembra 2019 zamietajúceho nariadiť správcovi konkurznej podstaty, aby umožnil advokátovi splnomocnenému správnu radou žalobkyne prístup do jej priestorov, k informáciám, ktoré má v držbe, ako aj k jej zamestnancom a prostriedkom.
- 56 Uznesením z 12. marca 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141), Všeobecný súd zamietol žalobu žalobkyne. Domnieval sa predovšetkým, že ECB zjavne nemala právomoc vyhovieť žiadosti správnej rady žalobkyne, aby nariadila správcovi konkurznej podstaty umožniť advokátovi splnomocnenému touto radou prístup do priestorov, k informáciám, zamestnancom a prostriedkom žalobkyne (bod 73). Domnieval sa tiež, že také rozhodnutia prijaté vnútroštátnymi orgánmi v kontexte konkurzného konania, ako je rozhodnutie prijaté voči žalobkyňi, v reakcii na prípadnú žiadosť o prístup k dokumentom, do priestorov, k zamestnancom alebo k prostriedkom dotknutej úverovej inštitúcie, sú v zásade preskúmateľné vnútroštátnymi súdmi, ktoré môžu prípadne predložiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky podľa článku 267 ZFEÚ v prípade, ak by narazili na problémy pri výklade alebo uplatňovaní práva Únie (bod 72).
- 57 Treba tiež uviesť, že napriek, okrem iného, prerušeniu konania od 28. apríla 2020 do 12. marca 2021, žalobkyňa nepreukazuje, a dokonca ani netvrdí, a to ani vo svojom návrhu na prerušenie konania z 28. júna 2021, že začala súdne konanie proti správcovi konkurznej podstaty, ktorému na Všeobecnom súde napriek tomu vytyka, že od konca roku 2019 odopieral advokátovi splnomocnenému jej správnu radou prístup do jej priestorov, k jej informáciám, zamestnancom a prostriedkom.

- 58 Žalobkyňa po tom, čo predložila výmenu listov a emailov so správcom konkurznej podstaty, ku ktorej došlo 12. a 16. septembra 2019, ako aj v priebehu novembra 2019, vo svojom návrhu na prerušenie konania podanom do kancelárie Všeobecného súdu 27. apríla 2021 iba tvrdila, že „zintenzívnila svoje úsilie“ voči správcovi konkurznej podstaty a lotyšským súdom, pričom nespresnila povahu tohto úsilia.
- 59 Navyše z rozhodnutia, ktoré 12. septembra 2019 vydal Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Obvodný súd Vidzeme mesta Riga), uvedeného v bode 33 vyššie, nevyplýva, že by žalobkyni bolo bránené začať na lotyšských súdoch prípadný spor so správcom konkurznej podstaty. Nielenže toto rozhodnutie spomína, že nie je vylúčená možnosť správnej rady žalobkyne podať samostatnú žiadosť správcovi konkurznej podstaty týkajúcu sa práv na zastupovanie pri osobitných úlohách, ale rozsudok z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerbanka a i. (C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923), na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, aby tvrdila, že správca konkurznej podstaty uspokojivo nespolupracuje pri zabezpečení jej skutočného zastupovania, bol vyhlásený po prijatí uvedeného rozhodnutia, takže žalobkyňa sa na tento rozsudok *a priori* môže odvolávať na vnútroštátnom súde ako na novú skutočnosť.
- 60 Všeobecný súd sa preto domnieval, že netreba znovu prerušiť konanie.

C. O ústnej časti konania

- 61 Podľa článku 106 rokovacieho poriadku:

„1. Konanie pred Všeobecným súdom zahŕňa v rámci ústnej časti konania pojednávanie nariadené bez návrhu alebo na žiadosť hlavného účastníka konania.

2. Žiadosť hlavného účastníka konania o nariadenie pojednávania musí obsahovať dôvody, pre ktoré chce byť vypočutý. ...

3. V prípade nepodania žiadosti podľa odseku 2 Všeobecný súd môže, ak sa domnieva, že má na základe písomností v spise dostatok informácií, rozhodnúť, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania. ...“

- 62 Zo znenia článku 106 rokovacieho poriadku tak vyplýva, že ak nie je podaná žiadosť o nariadenie pojednávania uvádzajúca dôvody, pre ktoré chce byť hlavný účastník konania vypočutý, Všeobecný súd môže, ak sa domnieva, že má dostatok informácií, rozhodnúť o žalobe bez ústnej časti konania.
- 63 Dôvodová správa k návrhu rokovacieho poriadku zo 14. marca 2014, sprístupnená na internetovej stránke Súdneho dvora Európskej únie, napokon potvrdzuje, že predovšetkým s prihliadnutím na požiadavky riadneho výkonu spravodlivosti a hospodárnosť konania „Všeobecný súd chce mať možnosť upustiť od nariadenia pojednávania, ak ho nepovažuje za potrebné, pokiaľ jeden z hlavných účastníkov konania nepodá žiadosť uvádzajúcu dôvody, pre ktoré chce byť vypočutý“.
- 64 Praktické vykonávacie ustanovenia rokovacieho poriadku (ďalej len „PVU“) vo svojom bode 142 uvádzajú, že hlavný účastník konania, ktorý chce byť vypočutý na pojednávaní, musí predložiť v lehote troch týždňov odo dňa, keď bolo účastníkom konania doručené oznámenie o skončení písomnej časti konania, odôvodnenú žiadosť v tomto zmysle. V tomto bode sa spresňuje, že toto odôvodnenie musí vyplývať z konkrétneho posúdenia potreby pojednávania pre tohto účastníka konania a uvádzať skutočnosti zo spisu „alebo“ argumentáciu, ktoré tento účastník konania

považuje za potrebné v priebehu pojednávania hlbšie rozviesť „alebo“ vyvrátiť. Uvádza sa v ňom, že s cieľom lepšieho usmerňovania prednesov je „vhodné“, aby odôvodnenie nebolo všeobecné napríklad v tom zmysle, že sa obmedzuje na odkaz na význam veci. Bod 143 PVU stanovuje, že ak hlavný účastník konania nepodá v stanovenej lehote odôvodnenú žiadosť, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania.

- 65 Z článku 106 rokovacieho poriadku, ako aj z bodov 142 a 143 PVU tak vyplýva, že ak nie je podaná žiadosť o nariadenie pojednávania alebo ak je podaná žiadosť o nariadenie pojednávania, ktorá nie je odôvodnená, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania, ak sa domnieva, že má na základe písomností v spise vo veci dostatok informácií.
- 66 V tomto prípade žalobkyňa listom z 29. novembra 2021 zaujala ku konaniu pojednávania toto stanovisko:
- „1. Potvrdzujem, že z dôvodov, ktoré som podrobne vysvetlila, [žalobkyňa] nie je v súčasnosti skutočne zastupovaná. Týmto žiadam o nariadenie pojednávania iba preto, aby bola dodržaná príslušná lehota. Najprv však treba obnoviť skutočné zastupovanie [žalobkyne].
2. Za existujúcich okolností nie je možné pripraviť sa na pojednávanie alebo sa na ňom zúčastniť.“
- 67 Z uvedeného listu z 29. novembra 2021 vyplýva, že žiadosť o nariadenie pojednávania formulovaná žalobkyňou nie je odôvodnená. Táto žiadosť totiž neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý chce byť žalobkyňa vypočutá.
- 68 Navyše kancelária Všeobecného súdu vo svojom liste z 25. októbra 2021, v ktorom informovala hlavných účastníkov konania o skončení písomnej časti konania, pripomenula ustanovenia článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku, ako aj bodu 142 PVU a upozornila hlavných účastníkov konania na skutočnosť, že v situácii zdravotnej krízy odôvodnenie musí spĺňať požiadavky uvedeného bodu PVU.
- 69 Je pravda, že žalobkyňa vo svojej žiadosti o nariadenie pojednávania tvrdila, že sa domnieva, že nie je skutočne zastúpená.
- 70 Aj keby sa žalobkyňa takto pokúšala nepriamo odôvodniť chýbajúce odôvodnenie svojej žiadosti o nariadenie pojednávania, čo však z uvedenej žiadosti nevyplýva, treba sa domnievať, že jej argumentáciu týkajúcu sa neexistencie skutočného zastúpenia nemožno považovať za odôvodnenie neexistencie odôvodnenia tejto žiadosti. Predovšetkým okolnosť, že žalobkyňa nie je skutočne zastupovaná v tom zmysle, v akom to uvádza, jej nijako nebránila uviesť podrobné okolnosti na podloženie žiadosti o nariadenie pojednávania.
- 71 Keďže žalobkyňa svoju žiadosť o nariadenie pojednávania vôbec neodôvodnila, aj keď jej navyše kancelária Všeobecného súdu výslovne pripomenula povinnosť odôvodniť ju, treba sa domnievať, že uvedená žiadosť o nariadenie pojednávania nevyhovuje článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 72 Keďže za týchto okolností sa Všeobecný súd domnieva, že má na základe písomností v spise dostatok informácií, rozhoduje o tom, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania v súlade s článkom 106 ods. 3 rokovacieho poriadku.

D. O veci samej

1. O prvom dôvode založenom na porušení článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 spočívajúcom v tom, že toto ustanovenie neupravuje rozhodnutie o klasifikácii dotknutého subjektu ako významného

- 73 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozsahu, v akom ju klasifikuje ako významný subjekt, v rozpore s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. Tento článok totiž neupravuje rozhodnutie o klasifikácii, ale rozhodnutie ECB priamo vykonávať všetky príslušné právomoci príslušného vnútroštátneho orgánu vo vzťahu k jednej alebo viacerým úverovým inštitúciám, ak je to nevyhnutné na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu.
- 74 Žalobkyňa tvrdí, že článok 39 ods. 5 druhá veta nariadenia č. 468/2014 sa nesmie vykladať spôsobom nezlučiteľným s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. Subsidiárne sa žalobkyňa odvoláva na protiprávnosť článku 39 ods. 5 druhej vety nariadenia č. 468/2014, ak by sa mal tento článok vykladať tak, že mení povahu rozhodnutia založeného na článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 75 Žalobkyňa spresňuje, že rozhodnutie prijaté podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 nezodpovedá zmene postavenia úverovej inštitúcie. Ide o zásah ECB, ktorý je odôvodnený skôr obavou o kvalitu dohľadu vykonávaného príslušným vnútroštátnym orgánom ako obavou týkajúcou sa úrovne dodržiavania predpisov zo strany dotknutej úverovej inštitúcie. Táto inštitúcia si musí zachovať právo na rovnaké zaobchádzanie ako menej významné úverové inštitúcie, a nesmie podliehať dohľadu, ktorý je vhodný iba pre „skutočne“ významné inštitúcie. Žalobkyňa uvádza, že harmonizácia dohľadu v rámci JMD je postupným procesom a že v jednotlivých členských štátoch ešte stále existujú rozdiely v bankovom dohľade. Dodáva, že článok 47 ods. 4 nariadenia č. 468/2014, ktorý upravuje dotknutý *actus contrarius*, potvrdzuje, že rozhodnutie o zmene klasifikácie nie je nevyhnutné.
- 76 ECB popiera túto argumentáciu.
- 77 Článok 39 ods. 5 nariadenia č. 468/2014 stanovuje: „ECB priamo vykonáva dohľad aj nad menej významnými dohliadanými subjektmi alebo menej významnými dohliadanými skupinami na základe rozhodnutia ECB prijatého podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia [č. 1024/2013] s cieľom, aby ECB vykonávala priamo všetky príslušné právomoci uvedené v článku 6 ods. 4 nariadenia [č. 1024/2013]. Na účely JMD sa takéto menej významné dohliadané subjekty alebo menej významné dohliadané skupiny klasifikujú ako významné“.
- 78 Okrem toho podľa článku 68 ods. 5 nariadenia č. 468/2014, ak ECB rozhodne, že priamy dohľad ECB nad menej významným dohliadaným subjektom alebo menej významnou dohliadanou skupinou je potrebný na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu, prijme rozhodnutie ECB v súlade s hlavou 2 časti IV tohto nariadenia.
- 79 „Rozhodnutie ECB v súlade s hlavou 2 [časti IV nariadenia č. 468/2014]“, uvedené v článku 68 ods. 5 tohto nariadenia, zodpovedá rozhodnutiu o klasifikácii dohliadaného subjektu ako významného, ako to uvádza názov uvedenej hlavy 2, teda „Postup pri klasifikácii dohliadaných subjektov ako významných dohliadaných subjektov“.

- 80 Z jasného znenia článku 39 ods. 5 nariadenia č. 468/2014, potvrdeného znením článku 68 ods. 5 tohto nariadenia, preto vyplýva, že keď sa ECB rozhodne vykonávať priamy dohľad vo vzťahu k menej významnej úverovej inštitúcii na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, musí prijať rozhodnutie klasifikujúce túto inštitúciu ako významnú.
- 81 Žalobkyňa však tvrdí, že článok 39 ods. 5 druhá veta nariadenia č. 468/2014 je v rozpore s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, pretože mení povahu rozhodnutia upraveného v tomto posledne uvedenom článku.
- 82 Hoci však článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 neuvádza, že keď sa ECB rozhodne sama vykonávať všetky príslušné právomoci vo vzťahu k menej významnej úverovej inštitúcii, prijme rozhodnutie klasifikujúce túto inštitúciu ako významnú, nevylučuje to.
- 83 Rovnako platí, že hoci je pravda, že článok 47 ods. 4 nariadenia č. 468/2014 upravujúci opačnú situáciu, v ktorej sa ECB rozhodne ukončiť priamy dohľad v prípade subjektu podliehajúceho tomuto dohľadu na základe predchádzajúceho rozhodnutia ECB prijatého v súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, nespresňuje, že ECB prijme v takomto prípade rozhodnutie klasifikujúce dotknutý subjekt ako menej významný, ani to nevylučuje. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že uvedený článok 47 patrí do hlavy 2 časti IV nariadenia č. 468/2014, nazvanej „Postup pri klasifikácii dohliadaných subjektov ako významných dohliadaných subjektov“, a má názov „Dôvody pre ukončenie priameho dohľadu ECB“, teda v zásade je jeho predmetom vysvetliť tieto dôvody a nie spresniť, či rozhodnutie ukončujúce priamy dohľad znamená, že ECB prijme rozhodnutie klasifikujúce dotknutý subjekt ako menej významný.
- 84 Okrem toho, keďže článok 39 ods. 5 druhá veta nariadenia č. 468/2014 upravuje klasifikáciu subjektu ako významného, nepochybňuje povahu rozhodnutia prijatého na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, ktoré je rozhodnutím týkajúcim sa rozdelenia právomoci v oblasti dohľadu medzi ECB a príslušné vnútroštátne orgány.
- 85 Jediným následkom rozhodnutia klasifikovať subjekt ako významný je totiž to, že ECB prevezme priamy dohľad nad týmto subjektom v súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 86 Klasifikácia subjektu ako významného v prípade, keď sa ECB rozhodne vo vzťahu k nemu vykonávať priamy dohľad podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania, ako to zrejme tvrdí žalobkyňa.
- 87 V tejto súvislosti treba uviesť, že takéto rozhodnutie, ktoré sa týka iba určenia príslušného orgánu, nemení ani prudenciálne pravidlá, ktoré sa uplatňujú na uvedený subjekt, ani právomoci dohľadu, ktorými disponuje príslušný orgán vo vzťahu k tomuto subjektu na účely úloh v oblasti dohľadu, ktoré JMD zveruje ECB.
- 88 Článok 39 ods. 5 druhá veta nariadenia č. 468/2014 preto nie je v rozpore s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 89 Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nie je v rozsahu, v akom upravuje klasifikáciu žalobkyne ako významného subjektu, v rozpore s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 90 Prvý žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

2. O štvrtom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

- 91 V tomto prípade treba ďalej pred ostatnými žalobnými dôvodmi týkajúcimi sa dôvodnosti napadnutého rozhodnutia preskúmať štvrtý žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí.
- 92 Žalobkyňa v rámci štvrtého žalobného dôvodu tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté viacerými porušeniami podstatných formálnych náležitostí.
- 93 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že nebola vypracovaná správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014.
- 94 Žalobkyňa tvrdí, že v rozhodcovskom konaní Lotyšská republika uznala, že táto správa chýba, pričom sa odvolala na dobré pracovné vzťahy medzi KFKT a ECB. Tieto údajné dobré pracovné vzťahy však nemôžu odôvodniť nepredloženie uvedenej správy, keďže táto správa je podstatnou zložkou konania, je povinná a má chrániť záujmy žalobkyne v transparentom postupe, ktorý je preskúmateľný súdom.
- 95 Žalobkyňa navyše uvádza, že spor medzi Lotyšskou republikou a ECB týkajúci sa obvineného A naznačuje, že pracovné vzťahy medzi ECB a KFKT neboli bez problémov. A by totiž musel byť odvolaný z funkcie, ak by obvinenia vznesené proti nemu boli podložené dôkazmi, ktoré podľa Lotyšskej republiky existujú, ale neboli predložené Súdnemu dvoru vo veci C-238/18, v ktorej stála proti ECB. Žalobkyňa čelí nevyriešeným problémom korupcie a strate dôvery v regulačný proces pre nedostatočnú spoluprácu medzi ECB a lotyšskými orgánmi, najmä KFKT. Okrem toho tvrdenie o existencii dobrých pracovných vzťahov medzi ECB a KFKT je v rozpore s rozhodnutím prijatým na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, keďže takéto rozhodnutie predpokladá situáciu, v ktorej ECB nie je spokojná s dohľadom, ktorý vykonáva príslušný vnútroštátny orgán a domnieva sa, že všeobecné príkazy a odporúčania podľa článku 6 ods. 5 písm. a) nariadenia č. 1024/2013 nepostačujú na nápravu tejto situácie.
- 96 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že ECB jej nesprístupnila žiadosť KFKT z 21. decembra 2018. Táto žiadosť je procesnou etapou upravenou v článku 68 nariadenia č. 468/2014 a napadnuté rozhodnutie sa zakladá na jej obsahu. Návrh rozhodnutia, ktorý bol oznámený žalobkyni pred prijatím napadnutého rozhodnutia, preto nebol úplný, takže aj toto rozhodnutie jej bolo oznámené neúplne. To, že jej nebola oznámená uvedená žiadosť a nebolo jej umožnené, aby k nej predložila svoje vyjadrenie, porušuje jej právo na obhajobu, jej právo byť vypočutá a jej právo na prístup k spisu v správnom konaní.
- 97 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že ECB jej nesprístupnila prvú žiadosť KFKT zo 16. novembra 2017 o prevzatie priameho dohľadu nad žalobkyňou. Žalobkyňa sa o existencii tejto žiadosti dozvedela až z listu právneho poradcu Lotyšskej republiky z 20. marca 2019 v rozhodcovskom konaní. Predloženie tejto žiadosti uvedeným právnym poradcom potvrdzuje, že išlo o reakciu na začatie rozhodcovského konania. To, že uvedená žiadosť nebola oznámená žalobkyni, porušuje jej právo na obhajobu, jej právo byť vypočutá a jej právo na prístup k spisu v správnom konaní.
- 98 V štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že ECB v rozpore s článkom 68 nariadenia č. 468/2014 nerozhodla o uvedenej žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017.

- 99 V piatom rade žalobkyňa tvrdí, že jej právo byť vypočutá nebolo dodržané, pretože toto právo znamená možnosť vyjadriť pripomienky ku konkrétnym tvrdeniam uvádzaným na podloženie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého po začatí rozhodcovského konania neukázala dostatočnú ochotu spolupracovať.
- 100 V šiestom a poslednom rade žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Toto rozhodnutie totiž nevysvetľuje dôvody, pre ktoré sa ECB domnievala, že bolo nevyhnutné prevziať priamy dohľad nad žalobkyňou.
- 101 ECB popiera túto argumentáciu.
- 102 Najprv treba preskúmať argumentáciu žalobkyne v rozsahu, v akom sa domnieva, že ECB nerešpektovala svoju povinnosť odôvodnenia, potom v rozsahu, v akom tvrdí, že ECB porušila jej právo na obhajobu, jej právo byť vypočutá a jej právo na prístup k spisu v správnom konaní, ďalej v rozsahu, v akom sa odvoláva na vadu založenú na neexistencii správy upravenej v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014, a napokon v rozsahu, v akom tvrdí, že ECB nerozhodla o žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017.

a) O výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia

- 103 Odôvodnenie vyžadované najmä článkom 296 ZFEÚ má byť prispôbené povahe predmetného aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, a to spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenie prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonať jeho preskúmanie (pozri rozsudok z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 85 a citovanú judikatúru).
- 104 Požiadavka odôvodnenia musí byť posudzovaná v závislosti od okolností prípadu, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť (pozri rozsudok z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 87 a citovanú judikatúru).
- 105 Povinnosť odôvodniť akty inštitúcií Únie upravená v článku 296 ZFEÚ je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú je potrebné odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, ktorá súvisí s legálnosťou sporného aktu z meritórneho hľadiska (pozri rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 181 a citovanú judikatúru).
- 106 Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia o klasifikácii dohliadaného subjektu ako významného na individuálnom základe, článok 39 ods. 1 nariadenia č. 468/2014 stanovuje, že „dohliadaný subjekt sa považuje za významný dohliadaný subjekt, ak tak určí ECB v rozhodnutí ECB, ktoré je určené príslušnému dohliadanému subjektu podľa článkov 43 až 49 [tohto nariadenia], pričom vysvetlí základné dôvody prijatia takéhoto rozhodnutia“.

- 107 Okrem toho článok 33 nariadenia č. 468/2014, nazvaný „Odôvodnenie rozhodnutí ECB týkajúcich sa dohľadu“, vo svojom odseku 2 stanovuje, že odôvodnenie rozhodnutia ECB týkajúceho sa dohľadu obsahuje podstatné skutočnosti a právne dôvody, na ktorých ECB založila toto rozhodnutie.
- 108 V tomto prípade na rozdiel od toho, čo žalobkyňa stručne tvrdí v rámci štvrtého žalobného dôvodu, napadnuté rozhodnutie, ktorého odôvodnenie bolo zhrnuté v bodoch 23 až 27 vyššie, uvádza dôvody, na základe ktorých ECB považovala za nevyhnutné prevziať priamy dohľad nad žalobkyňou. Toto rozhodnutie jasne a jednoznačne uvádza svoj právny základ, skutkový stav, na ktorom sa zakladá, predovšetkým odporúčanie ICSID, a posúdenie ECB. Z tohto posúdenia vyplýva, že ECB sa rozhodla prevziať priamy dohľad nad žalobkyňou z dôvodu, že podľa KFKT od začatia rozhodcovského konania reakcia žalobkyne na takmer všetky činnosti dohľadu naďalej nepreukazovala žiadnu ochotu úspešne spolupracovať a že KFKT sa domnievala, že vôbec nie je schopná vykonávať nad žalobkyňou dohľad na vysokej úrovni podľa noriem Únie a JMD.
- 109 Už navyše treba dodať, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté za okolností známych žalobkyňi. Žalobkyňa bola v pravidelnom kontakte s KFKT, ktorá pozorne monitorovala riziká, ktorým bola žalobkyňa vystavená. Žalobkyňa bola v priamom kontakte aj s ECB, keďže jej 5. júla a 12. septembra 2018 napísala so žiadosťou, aby zasiahla do dohľadu nad ňou a keďže predsedníčka Rady pre dohľad ECB jej listom z 8. októbra 2018 odpovedala, že súhlasí s názorom KFKT, že situácia žalobkyne si vyžaduje osobitný dohľad. Žalobkyňa napokon poznala všetky aspekty rozhodcovského konania, ktoré sama začala.
- 110 Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo teda dostatočné na to, aby umožnilo žalobkyňi poznať dôvody tohto rozhodnutia na účely posúdenia jeho dôvodnosti a Všeobecnému súdu vykonať jeho preskúmanie.
- 111 Žalobkyňa preto nemôže dôvodne tvrdiť, že ECB nerešpektovala povinnosť odôvodnenia upravenú najmä v článku 296 ZFEÚ a v nariadení č. 468/2014.

b) O výhradách založených na porušení práva na obhajobu, práva byť vypočutý a práva na prístup k spisu v správnom konaní

- 112 Článok 41 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie stanovuje, že právo na dobrú správu vecí verejných zahŕňa najmä právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať a právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva.
- 113 Konkrétne právo byť vypočutý, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou všeobecnej zásady rešpektovania práva na obhajobu, zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré by sa mohlo nepriaznivo dotýkať jeho záujmov (pozri rozsudok z 22. novembra 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, bod 87 a citovanú judikatúru).
- 114 Podľa článku 44 ods. 1 nariadenia č. 468/2014 ECB uplatňuje pri prijímaní rozhodnutí o klasifikácii dohliadaného subjektu alebo dohliadanej skupiny ako významných podľa hlavy 2 časti IV tohto nariadenia, a ak nie je stanovené inak, procesné pravidlá uvedené v hlave 2 časti III

tohto nariadenia. Podľa odseku 4 toho istého článku ECB poskytne pred prijatím rozhodnutia ECB podľa odseku 1 každému relevantnému dohliadanému subjektu možnosť písomne predložiť pripomienky.

- 115 Podľa článku 31 ods. 1 nariadenia č. 468/2014 pred prijatím rozhodnutia ECB týkajúceho sa dohľadu určeného účastníkovi, ktoré má nepriaznivý dopad na práva takéhoto účastníka, musí byť účastníkovi poskytnutá možnosť písomne namietať ECB skutočnosti, výhrady a právne dôvody, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie ECB týkajúce sa dohľadu; ak to ECB považuje za vhodné, môže účastníkom poskytnúť na rokovaní možnosť vyjadriť námietky k skutočnostiam, výhradám a právnym dôvodom relevantným pre rozhodnutie ECB týkajúce sa dohľadu; v oznámení, na základe ktorého ECB poskytne účastníkovi možnosť vyjadriť jeho námietky, uvedie podstatný obsah zamýšľaného rozhodnutia ECB týkajúceho sa dohľadu a podstatné skutočnosti, výhrady a právne dôvody, na ktorých ECB mieni založiť svoje rozhodnutie.
- 116 Článok 32 nariadenia č. 468/2014, nazvaný „Prístup k spisom pri postupe ECB vo veci dohľadu“ vo svojom odseku 1 stanovuje, že právo na obhajobu dotknutých účastníkov sa v postupe ECB vo veci dohľadu plne rešpektuje; na tento účel a po začatí postupu ECB vo veci dohľadu majú účastníci právo na prístup k spisu ECB, pričom oprávnené záujmy právnických a fyzických osôb iných ako je príslušný účastník, ktoré sa týkajú ochrany ich obchodného tajomstva, musia zostať zachované; právo na prístup k spisu sa netýka aj dôverných informácií; príslušné vnútroštátne orgány bezodkladne postúpia ECB každú nimi prijatú žiadosť týkajúcu sa prístupu k spisov spojenú s postupom ECB vo veci dohľadu.
- 117 Keďže žalobkyňa vysvetlila argumentáciu založenú na porušení zásady rešpektovania práva na obhajobu, práva byť vypočutý a práva na prístup k spisu v správnom konaní, treba najprv rozhodnúť o tejto argumentácii, pričom nie je potrebné preskúmať, či uvedené práva predstavujú ako také podstatné formálne náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ.
- 118 V tomto prípade ECB predložila žalobkyni návrh rozhodnutia na podanie pripomienok.
- 119 Bez ďalšieho možno uviesť, že žalobkyňa netvrdí, že napadnuté rozhodnutie sa opiera o skutkové a právne okolnosti, ktoré neboli uvedené v návrhu rozhodnutia, ktorý jej bol oznámený.
- 120 V rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že ECB jej neoznámila žiadosť KFKT z 21. decembra 2018 o to, aby výkon priameho dohľadu nad žalobkyňou prevzala ECB, treba ďalej zdôrazniť, že táto žiadosť bola prvou etapou správneho konania, ale že bola aktom odlišným od napadnutého rozhodnutia a nezavazovala ECB, pretože ECB sa mohla rozhodnúť prevziať priamy dohľad nad žalobkyňou z iných dôvodov ako boli uvedené v tejto žiadosti alebo dokonca z vlastnej iniciatívy.
- 121 Navyše žiadne ustanovenie nariadenia č. 468/2014 nestanovuje, že ECB z úradnej povinnosti oznamuje takúto žiadosť príslušnému vnútroštátneho orgánu menej významnému subjektu, na ktorý sa táto žiadosť vzťahuje. Táto žiadosť je súčasťou spisu v správnom konaní a žalobkyňa k nej mohla mať prístup v súlade s článkom 32 uvedeného nariadenia, pri dodržaní oprávnených záujmov na dôvernosti a služobnom a obchodnom tajomstve, ak by požiadala o prístup k spisu.
- 122 Okrem toho, aj keď ECB v napadnutom rozhodnutí vychádzala z niektorých úvah obsiahnutých v žiadosti KFKT z 21. decembra 2018, v návrhu rozhodnutia, ktorý oznámila žalobkyni a v samotnom napadnutom rozhodnutí dostatočne uviedla tieto úvahy, takže na zistenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je potrebné odkazovať na žiadosť KFKT z 21. decembra 2018.

- 123 V rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že ECB jej neoznámila žiadosť KFKT zo 16. novembra 2017, v ktorej KFKT predtým žiadala ECB, aby prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou, treba uviesť, že táto žiadosť nebola jednou z etáp správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia a že dôvody tvoriace základ napadnutého rozhodnutia sa nenachádzajú v tejto predchádzajúcej žiadosti. Táto výhrada je teda na podporu návrhov proti napadnutému rozhodnutiu neúčinná.
- 124 Napokon v rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že jej nebolo umožnené predložiť pripomienky ku konkrétnym tvrdeniam uvádzaným na podloženie dôvodu napadnutého rozhodnutia, v zmysle ktorého podľa KFKT po začatí rozhodcovského konania neukázala dostatočnú ochotu spolupracovať, treba uviesť, že žalobkyni bolo umožnené predložiť pripomienky k uvedenému dôvodu, ktorý sa nachádzal v návrhu rozhodnutia, ktorý jej bol oznámený a nie je doplnený inými tvrdeniami.
- 125 ECB tak v tomto prípade tým, že žalobkyni oznámila návrh rozhodnutia, pričom jej z úradnej povinnosti nemusela odovzdať iné dokumenty alebo dôkazy, ako je napríklad žiadosť KFKT z 21. decembra 2018, umožnila žalobkyni účinne a efektívne oznámiť jej názor v priebehu správneho konania.
- 126 Pokiaľ ide o právo dotknutého účastníka na prístup k spisom pri postupe vo veci dohľadu, článok 32 nariadenia č. 468/2014, ktorého ustanovenia boli pripomenuté v bode 116 vyššie, stanovuje, že príslušné vnútroštátne orgány bezodkladne postúpia ECB každú nimi prijatú žiadosť o prístup k spisom. Z tohto ustanovenia vyplýva, že prístup k spisu predpokladá, že dotknutý účastník podá žiadosť.
- 127 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že keď boli dotknutému subjektu oznámené dostatočne presné informácie, ktoré mu umožňujú účinne uviesť jeho názor na zamýšľané opatrenie, zásada rešpektovania práva na obhajobu neznamena povinnosť ECB spontánne poskytnúť prístup k dokumentom obsiahnutým v jej spise. Až na žiadosť dotknutého subjektu je ECB povinná poskytnúť prístup ku všetkým administratívnym dokumentom týkajúcim sa daného opatrenia, ktoré nie sú dôverné (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 31. januára 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, bod 89 a citovanú judikatúru).
- 128 V tomto prípade však po prvé, ako bolo uvedené v bode 125 vyššie, žalobkyňa dostala informácie dostatočné na to, aby účinne a efektívne oznámila svoj názor v priebehu správneho konania. Po druhé, nie je preukázané, a dokonca sa ani netvrdí, že žalobkyňa požiadala, aby jej boli oznámené žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017 a z 21. decembra 2018, a v každom prípade ani to, že jej ECB neprávom odmietla poskytnúť prístup k týmto dokumentom. Žalobkyňa preto nemôže dôvodne tvrdiť, že nebolo rešpektované jej právo na prístup k spisu, ktorý sa jej týka.
- 129 Už navyše treba uviesť, že porušenie práva na obhajobu, predovšetkým práva byť vypočutý, má za následok zrušenie rozhodnutia prijatého na záver daného správneho konania iba vtedy, ak by bez tejto vady toto konania mohlo viesť k inému výsledku (pozri rozsudok zo 4. apríla 2019, OZ/EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 76 a citovanú judikatúru).
- 130 V tomto prípade však z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci nevyplýva, že ak by žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017 a z 21. decembra 2018 boli oznámené žalobkyni, konanie by mohlo viesť k inému výsledku. Žalobkyňa to napokon ani netvrdí.

131 Žalobkyňa preto nemôže dôvodne tvrdiť, že ECB porušila zásadu rešpektovania práva na obhajobu, jej právo byť vypočutá a jej právo na prístup k spisu v správnom konaní.

c) O výhrade založenej na porušení článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 v prípade neexistencie správy upravenej v tomto ustanovení

132 Podľa článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 sa k žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu o to, aby ECB vykonávala priamy dohľad vo vzťahu k menej významnému dohliadanému subjektu alebo menej významnej dohliadanej skupine pripojí správa obsahujúca priebeh doterajšieho dohľadu a rizikový profil tohto subjektu alebo tejto skupiny.

133 V tomto prípade nie je sporné, že k žiadosti KFKT z 21. decembra 2018 nebola pripojená správa uvedená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 obsahujúca priebeh doterajšieho dohľadu a rizikový profil žalobkyne.

134 Správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 umožňuje ECB podľa jej tvrdenia posúdiť žiadosť o prevzatie dohľadu podanú príslušným vnútroštátnym orgánom a ak tejto žiadosti vyhovie, prispieva k zabezpečeniu harmonického prenesenia právomocí vzťahujúcich sa na tento dohľad.

135 Úloha uvedenej správy v spolupráci medzi ECB a príslušným vnútroštátnym orgánom na účely zabezpečenia hladkého prechodu právomocí v oblasti dohľadu je napokon spomenutá v článku 43 ods. 6 nariadenia č. 468/2014.

136 Aj keď je správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 povinná, je cieľom je najmä zabezpečiť hladké odovzdanie informácií medzi príslušným vnútroštátnym orgánom a ECB a nepredstavuje, ako to správne zdôrazňuje ECB, procesnú záruku, ktorá má chrániť záujmy dotknutej úverovej inštitúcie, a tým skôr ani podstatnú formálnu náležitosť v zmysle článku 263 ZFEÚ.

137 Túto úvahu potvrdzuje skutočnosť, že keď sa ECB rozhodne z úradnej povinnosti vykonávať priamy dohľad nad menej významným subjektom, žiadosť o predloženie takejto správy príslušným vnútroštátnym orgánom je iba možnosťou ponúknutou ECB v súlade s článkom 69 ods. 1 nariadenia č. 468/2014.

138 Navyše v tomto prípade zo žiadosti KFKT z 21. decembra 2018 vyplýva, že KFKT v nej uviedla informácie o priebehu doterajšieho dohľadu nad žalobkyňou a odkázala na ďalšie identifikované informácie, ktoré už ECB mala, najmä informácie vymenené v rámci skupiny pre krízové riadenie zriadenej v septembri 2017, v rámci ktorej si ECB a KFKT pravidelne vymieňali svoje názory na situáciu v oblasti dohľadu nad žalobkyňou a prípadné opatrenia v oblasti dohľadu, ktoré sa mali prijať.

139 Aj keď ku žiadosti KFKT z 21. decembra 2018 nebola formálne pripojená správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014, treba sa za týchto okolností domnievať, že táto žiadosť obsahuje informácie, ktoré majú byť zahrnuté v tejto správe alebo prinajmenšom odkazuje na uvedené informácie, ktoré už ECB mala.

140 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, ktorá má spochybníť argumentáciu, ktorú vysvetlila Lotyšská republika v rozhodcovskom konaní a podľa ktorej existovali dobré pracovné vzťahy medzi ECB a KFKT, treba sa domnievať, že uvedená argumentácia nemôže preukazovať, že ECB

nemala pred rozhodnutím o žiadosti KFKT, aby ECB vykonávala priamy dohľad vo vzťahu k žalobkyni všetky relevantné informácie, ktoré musia byť uvedené v správe upravenej v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014.

- 141 Neexistencia správy upravenej v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 preto v tomto prípade nemohla spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.
- 142 Navyše, aj keby neexistencia správy predstavovala vadu konania, táto vada môže mať za následok zrušenie celého alebo časti napadnutého rozhodnutia iba vtedy, ak sa preukáže, že bez tejto vady by toto rozhodnutie mohlo mať iný obsah (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. novembra 2021, Autostrada Wielkopolska/Komisija a Poľsko, C-933/19 P, EU:C:2021:905, bod 67 a citovanú judikatúru).
- 143 V tomto prípade z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci nevyplýva, že ak by bola vypracovaná správa upravená v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014, napadnuté rozhodnutie by mohlo mať iný obsah. V tejto súvislosti Všeobecný súd zdôrazňuje, že žalobkyňa to ani netvrdí.
- 144 Výhradu žalobkyne založenú na neexistencii správy upravenej v článku 68 ods. 3 nariadenia č. 468/2014 treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

d) O výhrade založenej na neexistencii rozhodnutia ECB o žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017

- 145 Pokiaľ ide o výhradu žalobkyne, podľa ktorej ECB neprijala rozhodnutie o žiadosti KFKT zo 16. novembra 2017, v ktorej KFKT predtým požiadala ECB, aby vykonávala priamy dohľad nad žalobkyňou, stačí uviesť, že skutočnosť, že ECB nerozhodla o tejto predchádzajúcej žiadosti nemôže mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týka odlišného konania začatého na základe žiadosti KFKT z 21. decembra 2018.
- 146 Uvedenú výhradu, ktorá sa napokon netýka podstatnej formálnej náležitosti v zmysle článku 263 ZFEÚ, treba preto zamietnuť ako neúčinnú.
- 147 Navyše uvedenú výhradu treba považovať za skutkovo nepodloženú, keďže po prvé, ECB uvádza, že zamietla žiadosť KFKT zo 16. novembra 2017 na zasadnutí Rady pre dohľad 28. novembra 2017, čo nebolo popreté, a po druhé, v súlade s článkom 68 ods. 5 nariadenia č. 468/2014 ECB prijíma rozhodnutie v súlade s hlavou 2 časťou IV uvedeného nariadenia, teda rozhodnutie o klasifikácii oznamované dotknutému subjektu v prípade, keď sa rozhodne vykonávať priamy dohľad vo vzťahu k menej významnému subjektu, a nie v prípade, keď sa rozhodne nevyhovieť žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu.
- 148 Štvrtý žalobný dôvod treba preto zamietnuť.

3. O druhom dôvode založenom na nesprávnom výklade článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, pokiaľ ide o podmienky a predmet tohto ustanovenia

- 149 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie sa zakladá na nesprávnom výklade článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 v troch aspektoch týkajúcich sa podmienok uplatnenia a predmetu tohto článku.

- 150 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že ECB nezohľadnila skutočnosť, že rozhodnutie prijaté podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 má napraviť problémy kvality dohľadu, ktorý v tomto prípade vykonáva KFKT, a nie porušenia právnej úpravy dotknutou inštitúciou. ECB nesprávne vyložila zmienku o „vysokej úrovni dohľadu“ nachádzajúcu sa v tomto ustanovení ako odkaz na „vysokú úroveň dodržiavania“. Tento nesprávny výklad je obdobný nesprávnemu prekvalifikovaniu povahy napadnutého rozhodnutia uvádzanému v prvom žalobnom dôvode. Prax ECB potvrdzuje existenciu nesprávneho výkladu, keďže až doteraz bol článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 používaný iba v prípade, ktorý sa nezakladal na údajných porušeníach dotknutej úverovej inštitúcie. ECB neprevzala dohľad dokonca ani v prípadoch, keď boli porušenia úverovej inštitúcie tak významné, že sa rozhodlo o odobratí povolenia.
- 151 V druhom rade žalobkyňa uvádza, že ECB nezohľadnila skutočnosť, že článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 špecificky odkazuje na „jednotné“ uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu. Jediné skoršie rozhodnutie uplatňujúce toto ustanovenie ilustruje tento cieľ, pretože toto rozhodnutie malo zabezpečiť jednotnosť dohľadu nad skupinou dohliadaných subjektov vo viacerých členských štátoch. Tento aspekt jednotnosti dohľadu nebol riešený v napadnutom rozhodnutí.
- 152 V treťom a poslednom rade žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie neuznáva výnimočnú povahu rozhodnutia prijatého podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. ECB nesprávne predpokladala, že prevzatie priameho dohľadu nad žalobkyňou je pre ECB rutinným rozhodnutím.
- 153 ECB tvrdí, že sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, ktoré jej vytýka žalobkyňa.
- 154 Žalobkyňa prostredníctvom svojho druhého žalobného dôvodu tvrdí, že ECB porušila článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 v troch ohľadoch, ktoré treba preskúmať postupne.
- 155 Ako vyplýva zo samotného znenia článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, cieľom tohto ustanovenia je zabezpečiť jednotné uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu.
- 156 Ako vyplýva z článku 67 ods. 2 nariadenia č. 468/2014, prijatie rozhodnutia založeného na článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 môžu odôvodniť mnohé faktory.
- 157 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že ECB nesprávne vyložila článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 tak, že má napraviť skôr problémy nerešpektovania prudenciálnej právnej úpravy dotknutou inštitúciou ako problémy kvality dohľadu zabezpečovaného príslušným vnútroštátnym orgánom.
- 158 Treba však uviesť, že ECB neprijala napadnuté rozhodnutie z dôvodu, že žalobkyňa nerešpektovala prudenciálnu právnu úpravu. Žalobkyňa napokon neuvádza žiadny dôvod rozhodnutia na podloženie svojej argumentácie.
- 159 ECB uviedla v napadnutom rozhodnutí, že KFKT zdôraznila vo svojej žiadosti o to, aby ECB vykonávala priamy dohľad nad žalobkyňou, že od začatia rozhodcovského konania reakcia žalobkyne na takmer všetky činnosti dohľadu naďalej nepreukazovala žiadnu ochotu úspešne spolupracovať a že KFKT sa domnievala, že vôbec nie je schopná vykonávať vo vzťahu k žalobkyňi dohľad na vysokej úrovni.

- 160 ECB teda naozaj prijala napadnuté rozhodnutie z dôvodov založených na tom, že KFKT nebola schopná vykonávať vo vzťahu k žalobkyni dohľad na vysokej úrovni, čo je zistenie, ktoré žalobkyňa napokon nespochybňuje.
- 161 ECB sa preto nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, ktoré jej vytýka žalobkyňa.
- 162 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že ECB nezohľadnila skutočnosť, že článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 sa špecificky týka „jednotného“ uplatňovania vysokej úrovne dohľadu.
- 163 Žalobkyňa však na podloženie svojej argumentácie znovu neuvádza žiaden bod napadnutého rozhodnutia. Okrem toho z bodu 2.1 tohto rozhodnutia výslovne vyplýva, že podľa ECB bolo nevyhnutné, aby prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou na zabezpečenie „jednotného“ uplatňovania vysokej úrovne dohľadu v súlade s cieľom stanoveným v článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 164 Druhú výhradu žalobkyne treba teda zamietnuť.
- 165 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neuznáva výnimočnú povahu rozhodnutia prijatého podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 166 V tejto súvislosti treba uviesť, že ani zo znenia článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, a napokon ani z ustanovení nariadenia č. 468/2014, nevyplýva, že rozhodnutie ECB, že bude sama priamo vykonávať všetky príslušné právomoci vo vzťahu k jednej alebo viacerým menej významným úverovým inštitúciám, musí mať výnimočnú povahu.
- 167 Žalobkyňa tvrdí, že predsedníčka Rady pre dohľad ECB v liste z 23. apríla 2018 adresovanom členovi Európskeho parlamentu, ktorý sa jej pýtal, s akou frekvenciou bola vykonávaná právomoc upravená v článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, spomenula, že táto právomoc má výnimočnú povahu.
- 168 List uvedený v bode 167 vyššie však nemôže doplniť kritérium do článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, ktorý nepodmieňuje výkon súvisiacej právomoci existenciou výnimočných okolností.
- 169 Navyše vzhľadom na odporúčanie ICSID bola žalobkyňa z pohľadu dohľadu nad úverovými inštitúciami zjavne v zriedkavej situácii.
- 170 ECB preto tým, že v napadnutom rozhodnutí nespomenula existenciu výnimočných okolností, neporušila článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
- 171 Druhý žalobný dôvod teda treba zamietnuť ako nedôvodný.

4. O treťom dôvode založenom na nesplnení povinnosti starostlivo a nestranne analyzovať a posúdiť všetky okolnosti daného prípadu na účely preukázania nevyhnutnosti rozhodnutia podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013

- 172 Žalobkyňa tvrdí, že ECB nevykonala nestrannú analýzu skutkového stavu. ECB vychádzala skôr z nejasných výhrad týkajúcich sa správania žalobkyne po začatí rozhodcovského konania ako z konkrétneho prípadu chýbajúcej spolupráce. Nezaoberala sa otázkou, či výhrady, ktoré KFKT

uvádzala voči žalobkyni, boli dôvodné. Tento prístup je neprijateľný vzhľadom na neobvyklú povahu napadnutého rozhodnutia, ktoré musí byť odôvodnené neobvyklými okolnosťami. Navyše sa ECB neprimerane spoliehala na posúdenia KFKT, pričom nevyjadrila svoj vlastný názor, čo je v prípade rozhodnutia tejto povahy paradoxné. Takéto rozhodnutie totiž predpokladá, že ECB sa už nemôže spoliehať iba na dohľad zabezpečovaný príslušným vnútroštátnym orgánom.

- 173 ECB popiera túto argumentáciu.
- 174 Na podloženie svojho tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate tvrdí, že pri prijatí napadnutého rozhodnutia sa ECB spoliehala skôr na nejasné výhrady KFKT voči jej správaniu po začatí rozhodcovského konania než by odkázala na konkrétny prípad chýbajúcej spolupráce a nevyjadrila svoj vlastný názor na posúdenia KFKT.
- 175 ECB sa však nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď nepreskúmala, či úvaha KFKT, podľa ktorej správanie žalobkyne nepreukazovalo žiadnu ochotu úspešne spolupracovať, bola alebo nebola dôvodná.
- 176 Keďže totiž rozhodnutie prijaté na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 má za cieľ zabezpečiť jednotné uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu, a nie napraviť porušenie prudenciálnej právnej úpravy, ktorého sa mal dopustiť dohliadaný subjekt, ECB môže rozhodnúť o výkone priameho dohľadu vo vzťahu k menej významnej inštitúcii bez toho, aby sa oprela o takéto porušenie.
- 177 V tomto prípade sa po začatí rozhodcovského konania a predbežných opatreniach, ktoré prijalo ICSID, KFKT domnievala, že žalobkyňa neukázala ochotu úspešne spolupracovať. Domnievala sa tiež, že vo vzťahu k žalobkyni nebola vôbec schopná vykonávať dohľad na vysokej úrovni podľa noriem Únie a JMD.
- 178 V tejto súvislosti treba uviesť, že posúdenie KFKT týkajúce sa toho, že nebola vôbec schopná vykonávať dohľad na vysokej úrovni, ktoré je náležite podložené odporúčaním ICSIC a žalobkyňa ho nijako nepoprela v správnom konaní alebo na Všeobecnom súde, mohlo samo osebe vyvolať vážne pochybnosti o schopnosti KFKT zabezpečiť vo vzťahu k žalobkyni dodržiavanie vysokej úrovne dohľadu a odôvodniť potrebu prevzatia dohľadu zo strany ECB.
- 179 ECB preto mohla rozhodnúť o tom, že bude vykonávať priamy dohľad nad žalobkyňou s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu bez preskúmania, či bola preukázaná neexistencia ochoty žalobkyne úspešne spolupracovať, uvádzaná KFKT, a tým skôr bez toho, aby sa musela oprieť o konkrétny prípad chýbajúcej spolupráce.
- 180 Navyše, hoci ECB skutočne maximálne zohľadnila posúdenia KFKT, pokiaľ ide o dohľad nad žalobkyňou, nepovažovala sa za viazanú týmito posúdeniami, ale vykonala svoje vlastné posúdenie nevyhnutnosti vykonávať priamy dohľad nad žalobkyňou, ako to výslovne vyplýva z bodov 2.1 a 2.5 napadnutého rozhodnutia, v ktorých ECB jasne dospela k záveru o takejto nevyhnutnosti.
- 181 Predovšetkým okolnosť, že ECB neodôvodnila napadnuté rozhodnutie ani v otázke, či KFKT nebola vôbec schopná vykonávať vo vzťahu k žalobkyni dohľad na vysokej úrovni, neumožňuje dospieť k záveru, že starostlivo a nestranne neposúdila všetky okolnosti daného prípadu, keďže žalobkyňa v tomto ohľade nespochybnila posúdenie KFKT.

182 Tretí žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.

5. O piatom dôvode založenom na porušení článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 spočívajúcom v tom, že ECB nevykonala svoju diskrečnú právomoc v súlade s týmto ustanovením

183 Žalobkyňa tvrdí, že ECB v napadnutom rozhodnutí nezohľadnila diskrečnú povahu právomocí, ktoré má v tejto oblasti (a v tejto súvislosti sa odvoláva na použitie výrazu „môže“ v článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013). ECB nemôže tvrdiť, že vykonala svoju diskrečnú právomoc, ak sa to neobjavuje v napadnutom rozhodnutí a ak sa naopak toto rozhodnutie zakladá na zásade, že jeho prijatie je nevyhnutným dôsledkom splnenia podmienok stanovených v článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.

184 ECB popiera túto argumentáciu.

185 Ako sa na tom zhodujú účastníci konania, ECB disponuje širokou mierou voľnej úvahy, keď prijíma tak, ako v tomto prípade, akt týkajúci sa dohľadu nad úverovou inštitúciou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 86).

186 Tento záver potvrdzuje samotné znenie článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, T-122/15, EU:T:2017:337, bod 61).

187 Keď však správny orgán disponuje širokou mierou voľnej úvahy pri prijatí rozhodnutia, ani povinnosť odôvodnenia vyžadovaná článkom 296 ZFEÚ, ani žiadne iné pravidlo ho nezaväzuje spomenúť to v danom rozhodnutí.

188 V tomto prípade zo žiadneho dokumentu v spise vo veci nevyplýva, že by ECB nesprávne verila, že nemá takúto mieru voľnej úvahy.

189 Predovšetkým samotná okolnosť, že v bode 2.5 napadnutého rozhodnutia je vyslovený záver, že boli splnené podmienky na to, aby ECB prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou, neznamená, že ECB sa nesprávne domnievala, že má presne vymedzenú právomoc a že nevyužila svoju širokú mieru voľnej úvahy, aby dospela k tomuto záveru alebo dokonca že sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.

190 Piaty žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

6. O šiestom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

191 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu proporcionality. ECB nemohla tvrdiť, že vykonala analýzu proporcionality, ak sa to neobjavuje v napadnutom rozhodnutí a ak naopak toto rozhodnutie naznačuje opak, teda že sa zakladá na zásade, že postačuje splnenie podmienok upravených v článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.

192 Žalobkyňa uvádza, že v napadnutom rozhodnutí nie je uznané, že rozhodnutie tejto povahy má byť vyhradené pre prípady, v ktorých je priamy dohľad vykonávaný ECB vhodnou odpoveďou na konkrétny regulačný problém a môže dosiahnuť konkrétny cieľ v oblasti dohľadu v situácii, keď si nemožno predstaviť žiadne iné riešenie, ktoré by predstavovalo menší zásah a keď je záťaž kladená

na dotknutú inštitúciu primeraná problému, ktorý je v pozadí a sledovanému cieľu. Napadnuté rozhodnutie konkrétne neopisuje problém v pozadí. Rovnako je nejednoznačný dôvod, pre ktorý je priamy dohľad, ktorý vykonáva ECB, vhodným prostriedkom na nápravu problému. Navyše ECB neanalyzovala iné možné opatrenia, najmä úsilie z jej strany o obnovenie dôvery v regulačný dohľad tým, že by preskúmala problémy korupcie.

- 193 Žalobkyňa uvádza, že význam zásady proporcionality bol zdôraznený predsedníčkou Rady pre dohľad v liste Európskemu parlamentu z 23. apríla 2018. Ako bolo vysvetlené v rámci prvého a druhého žalobného dôvodu, vzhľadom na to, že ECB nezohľadnila skutočnosť, že rozhodnutie vykonávať priamy dohľad má hlavne vyriešiť problémy týkajúce sa dohľadu (a nie porušenia dotknutej úverovej inštitúcie), neuvažovala o iných metódach umožňujúcich vhodnejší dohľad zo strany príslušného vnútroštátneho orgánu, napríklad poskytnutie vhodného poradenstva. V súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 musí byť konštantne vysoká úroveň dohľadu zabezpečená v prvom rade nariadeniami, usmerneniami alebo všeobecnými pokynmi danými príslušným vnútroštátnym orgánom. ECB musí posúdiť, do akej miery možno jednotné uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu zabezpečiť pomocou vhodných všeobecných pokynov.
- 194 ECB sa vyjadruje v tom zmysle, že neporušila zásadu proporcionality.
- 195 Zásada proporcionality si vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie boli vhodné na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a neprekračovali hranice toho, čo je potrebné na uskutočnenie týchto cieľov, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými vhodnými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu opatreniu a spôsobené ťažkosti nesmú byť neprimerané vo vzťahu k cieľom (rozsudky z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, bod 50, a zo 6. septembra 2017, Slovensko a Maďarsko/Rada, C-643/15 a C-647/15, EU:C:2017:631, bod 206).
- 196 Posúdenie proporcionality opatrenia sa musí zosúladiť s rešpektovaním voľnej úvahy prípadne priznanej inštitúciám Únie počas jeho prijatia (pozri rozsudok z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 53 a citovanú judikatúru).
- 197 V toto prípade bolo napadnuté rozhodnutie vhodné na dosiahnutie cieľa spočívajúceho v zabezpečení jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu.
- 198 Napadnuté rozhodnutie totiž mohlo napraviť obavy KFKT v oblasti dohľadu zabezpečením toho, že nad žalobkyňou bude odteraz vykonávať priamy dohľad orgán, ktorý je schopný využiť všetky svoje právomoci v oblasti dohľadu.
- 199 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ako to tvrdí ECB, ECB bola vzhľadom na odporúčanie ICSID v lepšej pozícii ako KFKT na zabezpečenie priameho dohľadu nad žalobkyňou.
- 200 Okrem toho, alternatívne opatrenia navrhnuté žalobkyňou, teda jednak to, aby ECB preskúmala problémy korupcie a jednak to, aby ECB poskytovala poradenstvo alebo adresovala KFKT nariadenia, usmernenia alebo všeobecné pokyny, nepredstavovali s prihliadnutím na sledovaný cieľ menej obmedzujúce vhodné opatrenia.

- 201 ECB totiž oprávnenne tvrdí, že nemá právomoc na to, aby sama vyšetrila skutky korupcie a že v tejto súvislosti spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. ECB rovnako nemá právomoc, aby adresovala individuálne usmernenia príslušným vnútroštátnym orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. mája 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, T-122/15, EU:T:2017:337, bod 61).
- 202 V každom prípade alternatívne opatrenia navrhnuté žalobkyňou neumožňovali poskytnúť odpoveď na obavy KFKT, ktoré odôvodnili napadnuté rozhodnutie. Vzhľadom na to, že priamy dohľad nad žalobkyňou zostal v právomoci KFKT, KFKT sa stále domnievala, že nemôže vykonávať rovnaké právomoci v oblasti dohľadu ako sú priznané všetkým ostatným orgánom dohľadu v rámci JMD.
- 203 Navyše z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci nevyplýva, že napadnuté rozhodnutie spôsobilo žalobkyňi ťažkosti, takže alternatívne opatrenia, ktoré navrhla, nemožno považovať za menej obmedzujúce ako opatrenie vykonané napadnutým rozhodnutím.
- 204 Napadnuté rozhodnutie, ktoré iba mení príslušné právomoci ECB a KFKT, totiž nezmenilo ani uplatniteľné prudenciálne pravidlá, ani právomoci v oblasti dohľadu, ktorými disponoval príslušný orgán vo vzťahu k žalobkyňi na účely úloh v oblasti dohľadu, ktoré ECB zveril JMD.
- 205 Napokon tvrdenie žalobkyne týkajúce sa „záťaže kladenej na dotknutú inštitúciu“, nie je ani podložené, ani preukázané.
- 206 Šiesty žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

7. O siedmom dôvode založenom na porušení zásady nemo auditur propriam turpitudinem allegans

- 207 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, keďže ani KFKT, ani ECB nezohľadnili svoju vlastnú zodpovednosť za stratu dôveryhodnosti procesu dohľadu, ktorá je výsledkom ich odmietnutia alebo ich neschopnosti účinne riešiť problémy korupcie, ako to preukazuje spor medzi Lotyšskou republikou a ECB na Súdnom dvore.
- 208 ECB popiera túto argumentáciu.
- 209 Podľa zásady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* sa nikto nemôže dovolávať svojej vlastnej nepoctivosti.
- 210 Na to, aby sa bolo možné odvolávať na zásadu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* treba, aby bolo preukázané nesprávne správanie, ktoré možno pripísať ECB (pozri analogicky rozsudok z 20. januára 2021, ABLV Bank/CRU, T-758/18, EU:T:2021:28, bod 170).
- 211 Žalobkyňa však neuvádza, aký konkrétny akt vytyka ECB a odkazuje na odmietnutie alebo neschopnosť ECB a KFKT účinne riešiť problémy korupcie. Napokon, pokiaľ ide o povahu dotknutých skutkov korupcie, treba uviesť, že jednak vyšetrovanie, ktoré viedlo k obvineniu A, sa netýka žalobkyne, ale tretej lotyšskej banky a jednak, pokiaľ ide o skutky korupcie, ktoré oznámil CR, žalobkyňa uvádza, že lotyšské orgány nevedli vyšetrovanie správne a nepodarilo sa im postaviť obvineného A a jeho spoločníkov pred súd.

- 212 Aj keby sa žalobkyňa domnievala, že ECB bola povinná vyšetriť skutky korupcie, ktoré oznámil CR, čo z jej argumentácie vysvetlenej na podloženie prejednávaneho žalobného dôvodu nevyplýva, ECB oprávnene tvrdí, že nemá právomoc, aby sama vyšetrila také skutky a že v tejto súvislosti spolupracuje s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.
- 213 Navyše, aj keby sa ECB dopustila pochybenia tým, že nevyšetrila skutky korupcie, ktoré oznámil CR, nie je preukázané, že toto pochybenie mohlo spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, ktoré sa nezakladá na systémovej neschopnosti KFKT plniť jej úlohy, ale na jej neschopnosti vykonávať vzhľadom na odporúčanie ICSID vo vzťahu k žalobkyni dohľad na vysokej úrovni.
- 214 Skutočnosť, že ECB podala súdnu žalobu proti rozhodnutiu z 19. februára 2018, ktorým KNAB predbežne zakázal obvinenému A vykonávať jeho funkciu guvernéra Centrálnej banky Lotyšska (vec C-238/18), na ktorú sa odvoláva žalobkyňa, nemôže byť dôkazom, ktorý preukazuje, že ECB sa dopustila pochybenia.
- 215 Žalobkyňa navyše nespresňuje, prečo sa treba domnievať, že ECB sa v prejednávanej veci snaží odvolávať sa na svoje vlastné nesprávne správanie.
- 216 Nie je preto preukázané porušenie zásady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.
- 217 Siedmy žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

8. O ôsmom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

- 218 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania. V tomto rozhodnutí sa s ňou zaobchádzalo odlišne ako s inými menej významnými úverovými inštitúciami. Ak vznikli vážne pochybnosti týkajúce sa dohľadu, ktorý vykonáva KFKT, nie je jasný dôvod, prečo KFKT a ECB uplatnili osobitné zaobchádzanie iba na žalobkyňu. Skutočnosť, že žalobkyňa a jej akcionári odmietli spoluprácu založenú na korupcii nie je oprávneným dôvodom na to, aby bola na žalobkyňu kladená osobitná záťaž. Žalobkyňa sa odvoláva na prípady, v ktorých ECB neprevzala priamy dohľad, hoci dotknutým bankám museli byť odobraté povolenia a hoci ECB vo svojom rozhodnutí o odobratí povolenia vymenovala konkrétne prípady chýbajúcej spolupráce.
- 219 ECB popiera argumentáciu žalobkyne.
- 220 Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania ako všeobecná zásada práva Únie ukladá, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami nezaobchádzalo rovnako, ak takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok zo 6. júna 2019, P. M. a i., C-264/18, EU:C:2019:472, bod 28 a citovanú judikatúru).
- 221 Predpokladom porušenia zásady rovnosti zaobchádzania z dôvodu rozdielneho zaobchádzania je, že uvedené situácie sú porovnateľné vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré ich charakterizujú (rozsudok zo 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique a Lorraine a i., C-127/07, EU:C:2008:728, bod 25).

- 222 Treba uviesť, že hoci sa žalobkyňa odvoláva na porušenie zásady rovnosti zaobchádzania vo vzťahu k iným menej významným úverovým inštitúciám, voči ktorým nebolo prijaté rozhodnutie o tom, že ECB prevezme priamy dohľad, nie je preukázané, že tieto inštitúcie sa nachádzali v situácii, ktorá je porovnateľná so situáciou žalobkyne.
- 223 Keďže žalobkyňa tvrdí, že ECB neprezvala priamy dohľad nad úverovými inštitúciami, ktorých povolenie malo byť odňaté vzhľadom na konkrétne prípady chýbajúcej spolupráce, treba v tejto súvislosti uviesť, že situácia týchto inštitúcií nie je porovnateľná so situáciou žalobkyne, pretože sa ich netýkalo také opatrenie, ako je odporúčanie ICSID.
- 224 Navyše napadnuté rozhodnutie tým, že zaručuje, že nad žalobkyňou bude odteraz vykonávať priamy dohľad tak, ako nad všetkými ostatnými úverovými inštitúciami podliehajúcimi dohľadu v rámci JMD, orgán dohľadu, ktorý je schopný využiť všetky svoje právomoci v oblasti dohľadu, prispieva k zabezpečeniu uplatnenia zásady rovnosti zaobchádzania.
- 225 Navyše vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bodoch 204 a 205 vyššie, nie je preukázané, že s úverovými inštitúciami, nad ktorými vykonáva priamy dohľad ECB sa zaobchádza odlišne ako s inštitúciami, nad ktorými vykonáva priamy dohľad KFKT, a tým skôr ani to, že je na ne kladená osobitná záťaž.
- 226 Ôsmy žalobný dôvod musí byť teda zamietnutý ako nedôvodný.

9. O deviatom dôvode založenom na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty

- 227 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty.
- 228 V prvom rade žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nie je jasné a vytvára neodôvodnenú neistotu. Rozhodnutie o prevzatí priameho dohľadu musí uvádzať, v čom sa zmenia prudenciálne požiadavky a ako dlho bude ECB hlavným orgánom dohľadu. Napadnuté rozhodnutie však neobsahuje žiadny údaj k týmto otázkam, pretože neidentifikuje žiadny konkrétny problém, ktorý by malo riešiť. Nejasne naznačuje, že žalobkyňa treba potrestať, keďže KFKT sa domnieva, že nepreukázala ochotu spolupracovať po začatí rozhodcovského konania. Doslovné znenie napadnutého rozhodnutia naznačuje, že priamy dohľad ECB skončí, keď bude ECB presvedčená, že žalobkyňa ukázala svoju ochotu spolupracovať. Nie je jasné, čo konkrétne sa na tento účel vyžaduje, pretože v napadnutom rozhodnutí nie je uvedený ani jediný príklad chýbajúcej spolupráce žalobkyne s KFKT. To by mohlo znamenať, že na to, aby bola žalobkyňa uvoľnená z priameho dohľadu ECB by malo dôjsť k prerušeniu rozhodcovského konania a že žalobkyňa by sa mala zdržať použitia akéhokoľvek iného právneho prostriedku, čo je protiprávny cieľ.
- 229 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že keďže napadnuté rozhodnutie neopisuje problém, ktorý má napraviť, nie je možné predvídať, k akým vecným zmenám požiadaviek dohľadu dôjde v dôsledku zásahu ECB. Počiatočná skúsenosť žalobkyne s ECB, predovšetkým pri príležitosti kontroly na mieste, o ktorej rozhodla ECB, naznačuje, že ECB zaujíma nový prístup a nepovažuje sa za viazanú skorším posúdením KFKT, ako je napríklad posúdenie týkajúce sa ohodnotenia aktív. To vytvára pre žalobkyňu nepríjemnú právnu neistotu, ktorá nie je odôvodnená žiadnym oprávneným cieľom v oblasti dohľadu.

- 230 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s rešpektovaním legitímnej dôvery založenej na jej predchádzajúcich interakciách s KFKT a ECB. Hoci má totiž zásada ochrany legitímnej dôvery pri bankovom dohľade kľúčový význam, žiadna z interakcií medzi žalobkyňou a KFKT alebo ECB nenaznačovala, že by mohlo byť prijaté rozhodnutie založené na článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. Predbežná dohoda, ku ktorej došlo v rozhodcovskom konaní, naznačuje opak, rovnako ako aj to, že ECB neposkytla vecnú odpoveď na množstvo pokusov žalobkyne nadviazať s ňou konštruktívny dialóg.
- 231 ECB tvrdí, že neporušila zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty.
- 232 Zásada právnej istoty predovšetkým vyžaduje, aby právna úprava bola jasná a presná a aby jej účinky boli predvídateľné, najmä pokiaľ môže mať nepriaznivé dôsledky pre jednotlivcov a podniky [pozri rozsudok z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 111 a citovanú judikatúru].
- 233 Právo požadovať ochranu legitímnej dôvery, ktoré je dôsledkom zásady právnej istoty, sa vzťahuje na každého jednotlivca nachádzajúceho sa v situácii, z ktorej vyplýva, že správny orgán Únie u neho vyvolal odôvodnené očakávania. Uisteniami schopnými vyvolať uvedené očakávania sú bez ohľadu na formu, akou boli oznámené, informácie, ktoré sú presné, zhodujú sa, neviažu sa na splnenie žiadnej podmienky a pochádzajú z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Naopak, nikto sa nemôže odvolávať na porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mu mal poskytnúť správny orgán [rozsudok z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Kvóta na rybolov stredomorského mečiara veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 112].
- 234 V prvom rade treba uviesť, že napadnuté rozhodnutie nie je nejednoznačné.
- 235 Predovšetkým na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, rozhodnutie prijaté podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 nemusí uvádzať, ako sa zmenia prudenciálne požiadavky, keďže toto rozhodnutie samo osebe práve nemá vplyv na prudenciálne pravidlá, ktoré sa uplatňujú. V tejto súvislosti je tvrdenie žalobkyne, že jej skúsenosť s ECB, predovšetkým pri príležitosti kontroly na mieste, o ktorej rozhodla ECB, „naznačovala“, že ECB zaujme nový prístup, irelevantné, keďže nesúvisí s jasnosťou samotného napadnutého rozhodnutia. Navyše je toto tvrdenie bez dôkazov, ktoré by mohli preukazovať existenciu údajného nového prístupu, neopodstatnené.
- 236 Rozhodnutie prijaté podľa článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 nemusí uvádzať ani to, ako dlho bude ECB zodpovedná za priamy dohľad nad dotknutým subjektom, keďže v súlade s článkom 47 ods. 4 nariadenia č. 468/2014 ECB prijme rozhodnutie o ukončení svojho priameho dohľadu, ak priamy dohľad nie je po náležitom zvážení viac potrebný na zabezpečenie jednotného uplatňovania vysokej úrovne dohľadu.
- 237 V druhom rade a v každom prípade, z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci vyplýva, že žalobkyňa nedostala presné uistenia, že ECB nad ňou neprevezme priamy dohľad.
- 238 V tejto súvislosti žalobkyňa odkazuje na odporúčanie ICSID, ale nevysvetľuje, ako tieto opatrenia, ktoré nepochádzajú od ECB, mohli predstavovať takéto presné uistenia.

- 239 Pokiaľ ide o komunikáciu žalobkyne s ECB, treba uviesť, že nielenže sa ECB v rámci tejto komunikácia nezaviazala, že neprijme rozhodnutie na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013, ale žalobkyňa sama listom z 5. júla 2018 požiadala, aby ECB zasiahla do dohľadu nad ňou.
- 240 V dôsledku toho žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že ECB nerešpektovala zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.
- 241 Deviaty žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

10. O desiatom dôvode založenom na porušení článku 19 a odôvodnenia 75 nariadenia č. 1024/2013, ako aj na zneužití právomoci

- 242 Žalobkyňa tvrdí, že ECB porušila článok 19 a odôvodnenie 75 nariadenia č. 1024/2013, ktoré vyžadujú, aby ECB plnila zverené úlohy nezávisle od každého politického vplyvu, čo je požiadavka, ktorú ECB porušila tým, že prijala rozhodnutie, ktoré je predovšetkým odpoveďou na začatie rozhodcovského konania. Toto konanie zodpovedá skôr legitímnemu využitiu právneho prostriedku a forme konštruktívneho riešenia sporov ako nepriateľskému aktu. Navyše napadnuté rozhodnutie je odôvodnené úmyslom poškodiť potrebný účinok rozhodcovského konania a predovšetkým predbežnej dohody dosiahnutej v toto konaní. Existencia predchádzajúcej, nesprístupnenej žiadosti KFKT o to, aby ECB prevzala dohľad nad žalobkyňou, to potvrdzuje. Keďže rozhodcovské konanie je formou riešenia sporov a teda spolupráce, spolupracovať odmietla práve KFKT a nie žalobkyňa.
- 243 ECB popiera túto argumentáciu.
- 244 Podľa článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1024/2013 pri vykonávaní úloh, ktorými bola ECB poverená podľa tohto nariadenia, ECB a príslušné vnútroštátne orgány konajúce v rámci SSM konajú nezávisle a členovia rady pre dohľad a riadiaceho výboru konajú nezávisle a objektívne výlučne v záujme Únie ako celku a nevyhľadávajú ani neprijímajú pokyny od inštitúcií či orgánov Únie, od žiadnej vlády členského štátu ani od iného verejného či súkromného subjektu.
- 245 Odôvodnenie 75 tohto nariadenia uvádza, že ECB by v záujme účinného vykonávania svojich úloh dohľadu mala vykonávať úlohy dohľadu, ktorými bola poverená, úplne nezávisle, a to najmä nezávisle od nenáležitého politického vplyvu a zásahov odvetvia, ktoré by mohli ovplyvniť jej prevádzkovú nezávislosť.
- 246 Akt je postihnutý zneužitím právomoci iba vtedy, ak z objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov vyplýva, že bol prijatý výlučne alebo prinajmenšom rozhodujúcim spôsobom s iným cieľom, ako sú ciele, na ktorých dosiahnutie bola priznaná predmetná právomoc, alebo s cieľom vyhnúť sa postupu osobitne stanovenému Zmluvou o FEÚ na riešenie okolností daného prípadu (rozsudky zo 14. decembra 2004, Swedish Match, C-210/03, EU:C:2004:802, bod 75, a z 8. decembra 2020, Maďarsko/Parlament a Rada, C-620/18, EU:C:2020:1001, bod 82).
- 247 V tomto prípade z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci nevyplýva, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na iné účely než je cieľ zabezpečiť vo vzťahu k žalobkyňi jednotné uplatňovanie vysokej úrovne dohľadu v súlade s článkom 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.

- 248 Predovšetkým, hoci napadnuté rozhodnutie zohľadňuje odporúčanie ICSID, z dokumentov nachádzajúcich sa v spise vo veci nevyplýva, že toto rozhodnutie má zabrániť žalobkyni viesť rozhodcovské konanie proti Lotyšskej republike.
- 249 Žalobkyňa napokon netvrdí, že odporúčanie ICSID sa má vykladať tak, že jeho potrebným účinkom je obmedziť výkon právomocí v oblasti dohľadu vo vzťahu k žalobkyni zo strany ECB alebo vyňať žalobkyňu z dohľadu vykonávaného iným orgánom než KFKT disponujúcim všetkými právomocami dohľadu. Ako už bolo uvedené, žalobkyňa sama požiadala, aby ECB zasiahla do dohľadu nad ňou listom z 5. júla 2018.
- 250 Pokiaľ ide o prvú žiadosť KFKT zo 16. novembra 2017, aby ECB prevzala priamy dohľad nad žalobkyňou, hoci ECB nepopiera, že žalobkyňa o nej nebola informovaná, keď bola táto žiadosť zaslaná ECB, táto okolnosť nemôže sama osebe preukazovať, že napadnuté rozhodnutie sledovalo iný cieľ než cieľ v oblasti dohľadu. Ako bolo zdôraznené v bode 121 vyššie, žiadne ustanovenie nariadenia č. 468/2014 nestanovuje, aby žiadosť tejto povahy bola z úradnej povinnosti oznámená dotknutému subjektu. Navyše, táto žiadosť sa nachádza v spise vo veci a žalobkyni bolo umožnené, aby k nej predložila prípadné pripomienky.
- 251 Desiaty žalobný dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.
- 252 Zo všetkého, čo bolo uvedené, vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako nedôvodnú.

VI. O trovách

- 253 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania, ktoré vznikli ECB, v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietla.

2. PNB Banka AS znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska centrálna banka (ECB).

Gervasoni

Madise

Nihoul

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. decembra 2022.

Podpisy